

Раде Ђокановић

ЕВО И КРИКА ПРЕТОЧЕНОГ У РЕДАК

ЗНОЈ

Ево ара добро утабане ледине
коју ће тежак благо нагнут
кад изношени гуњ скине
и на угажену траву уз пут
пажљиво одложи -
за тили час да распарложи

Ево и крика преточеног у редак
брзописом сручен на хартију –
до знојног очаја доводи тумаче
Описује и месечину и мрак
у трену кад се разлију
по реци која наизглед не тече

Ево и стазе са препонама –
где се мрсе тезе
где расту несразмери
Ево и шуме са голим гранама
између којих паук везе
замке за летеће звери

РАНИ САН

Овако сам замишљао весели град
и виђао у сну
слутио да га река
по дужини пресеца
И сјајни склад
кровова и камену руину
из меког века
обасјану бледилом месеца

у истом сам виђао сну

Зашто сам се овамо запутио
где се лаким сузама
поздрављају редом
они који одлазе
Да ли сам у сну слутио
да је међ звездама
над овим градом
небесница што поврх стазе
тиња и дању

узалуд пребирам по сећању

ГЛЕДАЈТЕ СИЋАНЕ ВИРУСЕ

Гледајте сићане вирусе
непогрешиво врве
у капи росе
на латици вртне руже
на листу дивље коприве

Хитре пируете
грације на зрну грашка
с назебом се кавже
кад слете
на прамен магленог дашка

Надмудриле сувомразицу
и дане бабиних хука
мирно се сада множе
у венцу
чешњака и црног лука

И врве непогрешиво
поскакују врцкасте клице
сунце им својски помаже
да кроз фино мливо
стигну до врућице

ЧИТАОЦИ

Уз стотину свећа срицаће слово по слово

 можда уз мање
 шездесет или чак четрдесет

 Неко ће рећи
 не разумем ово
 преплитање
 и какав то сплет

 не већи
од трију змија у клупку
 чини клопку

 Неко ће умрсити у колоплет
 великих и малих слова
 сјајно знање
 подвлачећи редове

 из снова
 и снове
 пренете у стихове

ГВАШ

Аутомобил је несмотрено јурио
носећи бубе на глазури стакла
које само шпахтлом можеш скинути.
Топила се магла, у непреглед ширио
видик, кад се ноћна завеса размакла.
Ускоро ће небеска слама прекрити

мирисом далека стрништа.
Заокупљен лаким сликом,
далеко од циља, далеко од станишта,
нигде још приспео, пројурим поред одморишта.
Жустрим покретима, повијена над пртљажником,
дугонога пребира по стварима.

А те ноге – нарочито задње ложе,
витке ко сирова грабовина,
у конвексу огледала много дуже
учинише реске мисли лудог створа
да зазвече ко у кеси боце вина
неке туре, из драгстора.

И урамих ову слику у очима:
јулско јутро, лептир на брисачу,
сукњица од педаљ, с туфницама;
па кад стигне силовита цича-зима
да заигра на вуненом покривачу
с напућеним, исцртаним усницама.

ВИД СРЕЋЕ

Богати беху точиоци горива на бензинским постајама
кад су црпке биле просте а поткрадање лако
Сада своје лимузине пред спалиштима
јеленском кожом лаште руковаоци крематоријума
док им златне пломбе и зубне навлаке
звечкају у цеповима

РОБНА РАЗМЕНА

Мршаве мазге натоварене сланим прахом
доле на југу
уговореним тајним речима мењане су
за мршаве мазге натоварене
хлебним зрњем са севера

Време текло и уливало се у дане
кад су бисерне шкољке
и морске сасе истом лозинком
мењане за суву браветину
уљарице и шећерну репу

Чудне су прилике настале
и ђифте намножиле
ситниш за ситниш стале мењати
браћу своју срећити уздарјем
њихових сестрица

У крупне гангове стасао ситнеж
жуђеним прахом пунили лимун
за оловни омлет трампили маслине
и суве смокве
за разорне зоље

ГЛУВО ДОБА

Облаци кречног праха
и оштре пешчане честице
дижу се изнад бетонских блокова
у којима сужњи дрхте од страха, болују од несанице
а над главама им се ченгел њише
и невидљиве маказе шкљоцају.

Са тв неба, из радио пријемника
ведре допиру вести
о месечевој мени и благом годишњем добу
а амбициозни снајдер укрупњава сомот чела,
жрвња спокој,
пресеца петљу, измиче потпорањ
да с брда се сручи осулина.

Сручи се усов
уз потмулу грмљавину.
Оглуви доба и облак заклони жаруљу,
тама настане црна ко туш,
и црnilo се у сваку увуче кошницу
где после страшног полома
и најтиши утихњује зуј.

ДВОЈСТВА

Убија врелина летњег дана
Две жабе различито крекећу
 Бесана ноћ без даха
 у лишћу
под прозором празног стана
Док две сове притајене – хукћу
на супротним странама страха
исту мрежу два паука сплићу

ЂАВОЉЕ ЦИПЕЛЕ

Каква кожа
мека као душа
од овакве се рукавице шију
А гланц – сјајан ко каније ножа
У њих не продире киша
на леду се не клизају
Ципеле за сва годиша доба
толико трају
тек да их наследе праунуци
Јединствена роба
посебан дан бира за продају
и ноге које ће их обути
Само по препоруци
могу се купити или добити